

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४४९५

Title देव पद्धति प्रातिपदिक

Author x भट्ट नील कण्ठः x

Extent १० Age x

Subject देव पद्धति.

देवपदुतिः त्रानिष्येष्टिर्की

धधरथ

५५१५
F. = 10

श्रीगणेशायनमः॥४॥अथातिथ्येष्टिमतत्रवैस्मवनवकपालःसुरोडाघोन्नवति॥अत्रनित्वरयापदार्थाः
 कार्यः॥चतुरासनं॥ब्रह्मोपवेशनं॥प्रणीताप्रणयनं॥आहवनीयस्यैवपरिस्तारणं॥पात्रासादने॥शूर्पमग्नि
 होत्रहवणी॥स्पर्शकपालानिनवा॥शम्याकृत्वाजिनं॥उत्सूखलमुसलं॥द्विषदुषलं॥पात्रीधान्यं॥पवित्र
 क्लेदनानिपवित्रे॥धृष्टिःसंयवोदकं॥मदंतीपात्रद्वयंमृन्मयं॥एकंयजमानस्य॥अपरंपन्थाः॥स्थाली
 आज्यं॥वैदश्या॥उदकृणमग्निः॥एकोनविंशतिरिध्मकाष्ठानि॥काष्मर्यमयाःपरिधयः॥आश्व
 वालः॥प्रस्तरेष्टव्योविध्वातीवहिष्येतिबहिश्चतुष्टयी॥श्रुवोजुहः॥उपभृतध्रुवा॥प्राशिचहस्तो॥श्रु
 तावदानं॥पात्रीपक्षेयोक्तं॥यूनकुशाः॥मंथनचतुष्टयीपीठंकुशास्तीर्णं॥इडापात्रीषडवतंत्रं॥व्रतपा
 त्रं॥हिरण्यं॥देसमिधो॥सुब्रह्म॥सुब्रह्मण्यार्घपात्रं॥चाततस्फेयापहितपात्रीकरणदिप्रदक्षिणो॥पत्न्य
 धर्योः॥रत्नार्धमंक्रोतितत्रविशेषः॥पंचकृत्योपग्रहणं॥देवस्यसवितुः॥प्र०॥भ्यांअग्नेस्तनूरसिविष्णु
 वेत्वाजुष्टृक्लामि॥अत्रप्राकृतमंत्रेत्वाशब्दस्यनिवृत्तिः॥एवंप्रथमग्रहणं॥देवस्यत्वासवितुः॥प्र०
 भ्यांसोमस्यतनूरसिविल्लवेत्वाजुष्टृक्लामि॥तिद्वितीयं॥ततः॥श्रेणापत्वासोमभृतेविल्लवेत्वे
 तिचतुर्थी॥अग्रेयत्वारायस्याषधेविल्लवेत्वेतिपंचमं॥चतुर्थपंचमोग्रहणयोदेवस्यत्वेतिमंत्रस्य

हेव०
२२

जुष्टं गृह्णामीत्यस्य चाभावः । ततो भूताय त्वेति शेषाभि मर्शनादि । अथ वा शाला समीपे शकटं स्थापयि-
त्वा एकस्मिन् बलीवर्दे विमुक्ते अपरस्मिन् विमुक्ते एवाधर्युः स्यात् । प्रविषयाशीघ्रं चतुरासनादि-
हविर्ग्रहणं सादनां तं कृत्वा हविकृता वा चं विसृज्य वोत्तरमनद्वा हं विमुच्या संघाहरणाभि मर्शना-
दिप्रपादनां तं कुर्यात् । ततः पवित्रकृदनादि कंडनादि वा कर्तव्यं ॥ उभयपथाशास्त्रांतरे दर्शनात् । प्रा-
क्षणे विस्मवेत्वा जुष्टमिति । नवकपालेषु चतुर्थकपालोपधानां तं रमवशिष्टानि पंचविधं ज्योती-
णि दक्षिणतः । द्वे उत्तरतः । उपसर्जन्य धि श्रयणानंतरं अधर्युजमानमदंती गार्हपत्ये धि श्रय-
नि । पत्नी मदंतीश्च दक्षिणाः । प्रावधि श्रयति । मदंती राह्येन कर्तव्यः । आप उच्यंते । अत्र आरभ्य मु-
ष्टिसर्गपयं नयं किं विदुदककार्यं प्रणीता प्रणयनं प्राक्षणे दको यस्य शर्नाचमनादिकं पुरुष-
र्थं च नैमित्तिकं रत्नानशोचायमनपात्रादिकं तत्सर्वं मदंत्पुदके नैव कार्यं । आज्यग्रहणे निमृष्ट-
पिस्तुचुचतुर्गृहीतान्येव गृह्यंते । आहवनीयकल्पनानंतरं मुल्लुको दूहनाभावः ॥ प्राणद- श्रीराम
ने विलुंगक । हवींष्यासाद्यालंभात्मा लंभोदकालं भौ । शकला दानादि होमांतरमग्निमंथनां वे- १
श्वदेव पर्ववत् । ततो होतृषदनकरणादि नानुयाजसमित्यरिप्रौषणं । सप्तदशो नवज्रेणेत्य

वबाधुना इदमग्रे सोमाय विल्लवे देवेभ्य इत्यादि । उन्नमप्रपाज न्यागे । ततः आज्यभागौ । ततो वै
 स्मवो वैल्लवायागः । विल्लवे अनुब्रूहि विल्लु यज । अत्रापि मन्तमातिथ्यापामिति यज्ञे देवतापदमा
 त्रमुपांशुप्रागग्नीषोमीयादुपांशुपक्षे सर्वमुपांशुभवति । ततः स्विष्टकृदादि । प्राशिन्नादिसुर्वीप
 वित्रप्रतिपत्यं ते यजमानव्रतपात्रो वैदे । निधाय तस्मिन्ब्रह्मादिक्रमेण सर्वं ऋत्विजः आपते योत्स
 तिमन्त्रेण सकृद्दौवमाज्यं स्वल्पं स्वल्पं गृहीत्वा पुनस्तृत्वाः सकाशात् द्विर्द्विः श्रुवेणानुस्मीगृ
 ह्णीति । ततो यजमानोऽप्येवमेव गृह्णाति । ततस्तद्व्रतपात्रमाज्यसहितं रक्षिणोऽस्यावेदिश्राणो निधा
 य सर्वं ऋत्विजो यजमानसहितो महैव सहिरण्यं तद्व्रतभाजनस्तृमाज्यं समवमृशोत्पनाधृष्टमसी
 तिमन्त्रेण । ततो येः सहतानूने प्रमाज्यं स्पृष्टं तेभ्यः कदाचिदपि दोहोपकारो न पात्रेणापि धाय
 मुगुप्ते देशे निदधाति । ततो यजमानोऽब्रतपादित्याहवनीये समिधमाधाय मरंतीरुपस्पृ
 श्य गाढतरं मुष्टिमेखं कुरुते । पत्नी च गार्हपत्ये तूष्णीं समिधमाधाय स्वमरंतीरुपस्पृश्य
 गाढतरं मुष्टिमेखं लंकुरुति । ततो ब्रह्माज्ञा नृहो नृध्वयं ग्रीशीघ्राय यजमानं षष्ठा अनामिकाया
 हिरण्यं बध्नापस्पृश्य मरंतीरुपस्पृशाहवनीयं पूर्वणिगत्वा अष्टश्रुष्ट इति सोममाप्यायथ

देव०
३४

२

तिविस्त्रं स्यालं न न इति युर्थः। ततः प्रत्यागत्येष्टा राय इति मंत्रेणोत्ताना हस्तादक्षिणोत्ताना वा प्रस्तरे पाणी
निदधति ब्रह्मादिक्रमेण ब्रह्मयजमानो दक्षिणतः स्थिता वेव सोमालंभनिद्रुवौ न कुकनः। किंतु यथा स्वसं चरमाह
वनीयं पूर्वेण परीत्य सोमाया यनं कृत्वा तथैव प्रत्याहात्य प्रस्तरे निद्रुवंकृत्वा ततो यथागतं गत्वा स्वच्छाने उ
पविशतः। ब्रह्मयजमानभायोः परिहरणं। अग्निसंमार्गप्रेषः। अग्निमार्गः। व्यूहनं विस्माकज्जिति। विस्मृ
मपनुरत्त्विति। जुहमन्युद्व्यपरिध्यंजनं। इह वातानून प्रादिनिनिद्रुवांतं। अस्मत्तवाकप्रेषः। प्रस्तरेहाम
भायोः। कर्कर्म। तनुभवति। ततः संजानाथामिति प्रस्तारादानं। व्यनुवय इत्यंजनं। ततः परिधीना
विधृत्योश्चादीनं। ततो ग्रीन्महं त्यापा इत्यग्नीधं प्रतिप्रेषः मरंतीति प्रत्याहाग्नीन्। ततो मकतामितीति
नीचैर्हरणं। ततस्ताभिरेहीति ब्रह्मण्यपरिधि विधृतिसहितं प्रस्तरमाहवनीयस्योपरिष्ठात्समीपे
नेवातिहत्याग्नीध्रेण कृताभिर्भदंतीति भिरभ्युक्ष्याग्नीध्रे प्रस्तरं परिधिविधृतिसहितं निधानाय राणा
र्थं समर्प्यतीति ततश्चक्षुषा इत्यात्मानमालभते। तत उदकोपस्पर्शना। संसवाहतिः। धुरिनि
धानं। वेद्यालंभो न भवति। समेष्टय जुहीमयो रभावात्। चेदविमोकः। पक्षेयोक्तस्यैवावर्हि विदौ स्तु श्रीराम
तमेव निष्ठति। प्रणीताविमोकः। राक्षसभागः। भागावेक्षणी। भागप्राप्तानमिति। ततः सुब्रह्मण्योः सु २

ब्रह्मण्यामाह्वयेति । सुब्रह्मण्यां श्रान्तः । पात्यस्य पुरस्ताद्देदिमध्ये प्रांङ्निष्ठस्तु ब्रह्मण्यां ह्वानं करोति । प
 नीयजमानो यसु ब्रह्मण्यमन्वारभते ॥ ॥ इत्यातिथ्येष्टिः ॥ अथ प्रवर्ग्यवरणं प्रथमयज्ञे प्रवर्ग्यनिभवति
 । श्रोत्रियविकल्पेन भवति । तेन सौत्रलिख्यते । तत्र पूर्वत्रयासां शालाद्वाराणां माधानं । पन्थापवर्ग्यस्य दर्शनं
 न कर्तव्यमवेष्टिः । श्रूद्रादिभिश्चात्र त्रयावदुक्तं । तावदेव भवति । नान्यत्प्रकृतितः किञ्चित् । ततो ब्रह्मयजमान
 होत्रधर्यु प्रतिप्रस्थान् प्रस्नोत्राग्नीध्राश्च वाचमित्यधाय शान्त्यर्थं पठन्ति हिरासनं । ब्रह्मणो हृदि एणमि
 मपरिणवो यवेशनं । आहवनीयं दक्षिणेन वा । आहवनीयं स्पपरिस्तरणं किञ्चित् । कुर्वन्ति । ततो गार्हपत्य
 स्पपुरस्तात् प्रागग्रानुदकस्थान् बहुकुशानां स्त्रीर्यतेषु कुशेषु दक्षिणतः । आरभ्योदकसंस्थाविध
 र्मपात्राणि द्वंद्वमासादयति । तथा हि उपयमनी महावीर्यपदिशासौ पिन्वते । रोहिण कपालो बोहिः
 एहवन्वोऽनुचो नुक्काणो स्थूराणामयुषं धृष्टी शतमानो मुंज प्रलवान् विकृतशकलान्विष्टाः
 तिप्रादेशमात्रात् । अनुवं मुंजवेदं । धवित्राणि परिधीश्च । रजुसैरानमासैर्दी । कस्माजिनभिः ।
 मिकताः स्वराथी त्रिषु महसुषारावेषु प्रथगासाद्यन्ते । अर्थवच्च । अग्निहोत्रहवणी वज्रः । पवित्र
 छेदना निपवित्रे । आज्यस्थाली बह्याज्यं । श्रूयं पात्रीष्टिष्टं संयवनोदकं । होतृषदनं मौजः कूर्चः

देव०
३५

ह

श्रोतुं श्रवणमिति। कृत्वा जिनां इतरेषां महावीर्यानां भ्युपशयनेनो एतान्युपमन्यादीनि पात्राणि वा
वराणि भवन्ति। यन्किञ्चिदुक्तं जानांतन्मुञ्जयन्निगुणं च भवति। ततो ध्वयोः पवित्रे स्त इति पवित्रे
दनां ततो गृहीतवराणां मदंतीः कृत्वा सवितुर्वदित्युत्पन्नं। सव्यहस्ते कृत्वा दक्षिणेनोदितं
देवीराप इति प्रोक्षितां स्तेति तासां प्रोक्षां। एवं प्रोक्षणीयं सूक्तं पद्यम्योत्थाय ब्रह्मन् प्र
इति ब्रह्मणं प्रत्याहोतारमिष्टुहीति होतारं प्रस्तौतः। सामानि गायेति प्रस्तौतारं। ततो ब्रह्मणा प्र
चरते त्वेनुज्ञातो ध्वर्युकपविश्येकमेव महावीर्यं मायत्वा। प्राक्षामि। मखायत्वा प्राक्षामि। सूर्य
स्यत्वा तपसे प्रोक्षामि। एवं त्रिः प्रोक्षितो भवति। तस्मिं परिधर्म्यस्य सादित पात्रजानस्य प्रोक्षणी
पात्रप्रोक्षणी नंतरमेव प्रतिप्रच्छन्तां स्तूणां मयूषं शालायाः पूर्वद्वारेण निःकाश्य शालाया दक्षिणे तस्त
निखनति। यत्र निखतं स्तूणां मयूषं गार्हपत्यसंनिधावुपविष्टो होता यपश्यति। दक्षिणे तः। स्थूणां
गोर्बध्नोर्थं निखनति। स्तूणां या उन्नतं ततो जावंचनार्थं मयूषं निखनति। ततः शालाया मागत्य
गार्हपत्यस्योन्नतं ततो रनिमात्रे। एकं स्वरं निवपति। तत्र पंचमूसंस्कारं कृत्वा एकशरावस्थाः सि
कतानि वपति। ततः प्राहवनीयस्योन्नतं ततो द्वितीयं स्वरं निवपति। तत्रास्त्रिभ्योत्पत्तिं कृत्वा द्वि
तीयशरावस्थाः सिकतानि वपति। ततः प्राहवनीयस्य दक्षिणेनो मित्रि न त्रिधौ तृतीयमुक्तिं श

श्रीनाम
३

वरमेव संस्कारद्वयं कृत्वा तृतीयशरावस्थाः सिकतानिवपति ॥ ततः आहवनीयं पूर्वेण धर्मासंदीपार्थाहृत्याहवनी
 यस्योमार्सद्यौरंतरालेत्यर्थः ॥ साचासंदीर्क्कमाच्यारीर्धपादा ॥ अरन्निमात्रां गी ॥ बाल्वजरज्वाव्यूना भवति
 ततस्तस्या मासं द्यां कृत्वा जिनमास्तीर्य तस्मिन्कृत्वा जने अग्निमुपशयामितरो महावीरो च निदधाति ॥ एतस्म
 र्वं वस्त्रादिना अत्र वच्छादयेत्वा ॥ नवा ॥ अर्धयुः पात्रप्रोक्षणां नंतरं मेव पूर्णाहुतिवदाज्यं संस्कृत्य होत्रा अंज
 तीत्युच्यमानेऽनुवेणाज्यमादाय दवस्वेति महावीरमि नक्ति ॥ ततो रजतशतमानं गार्हपत्यस्योत्तरतो न्युत्तेरवरे
 पृथिव्याः सः स्युः शस्याहीत्यवगूहति ॥ सिकमानां मध्येधः प्रवेशयनीत्यर्थः ॥ रन्कि काशतेन शतमानां इ
 ति षड्विंशाध्यायस्य द्वितीया कंडिका ॥ ३१ ॥ ततः श्रुतं गायेति प्रस्तोतारं प्रेष्यति ॥ पत्नी शिरः प्रोणुति ॥ उल्सीषेणा
 हिसहितं वेष्टयति ॥ ततो होत्रा सः सीदस्वेति पृथुमाने धर्युर्मुंजप्रलवान्निगुणानादीष्य प्रतिदिशं स्वरे क
 रोति ॥ ततः आंज्यं संस्कृतं महावीरे निनीय ततो विरसीति मंत्रेण तेषु तमाज्यपूर्णं महावीरं निदधाति ॥ त
 तामहावीरस्योपरि समीपे प्रादेशं धारयंतं यजमानमनाधृष्टेति वाचयति ॥ अथ वा पुनस्तादरभ्य प्रतिदिशं
 धारयंतं यथा लिङ्गमनाधृष्टा इत्यादिपंचमंत्रान्वाचयति ॥ ततो विष्वाभ्य इति मंत्रेण महावीरं दक्षिणेन भू
 मा बुक्तानपाणिं यजमानो निदधाति ॥ ततो यजमान एव महावीरस्योत्तरतो भूमौ प्रादेशं निदधाति मनोर
 ष्वासीति ॥ ततो धर्युः महावीरं धृष्टिभ्यां भस्मना परिकीर्ष्य धृष्टिभ्यामेव गार्हपत्यांगारैश्च परिकिर

देव०
३६

एकं करोति। ततस्त्रयोदशभिर्विकंकनशकलैर्महावीरं परिवेष्टयन्ति। तत्र प्रथमं दौशकलौ प्रागग्रौ परितो
विद्धिमाणा मंगारणमुपरिनिर्धाति। एकं महावीरस्य दक्षिणतः द्वितीयमुत्तरतः स्वाहामकङ्किः परि
श्रीयस्यति मंत्रेण सोऽहं द्वौ निर्धाति। तत एकादशतुलसी तत्र द्वादशगग्रौ। एकं महावीरस्य पुरस्तात्। अ
परं पश्चात्। ततो द्वौ प्रागग्रौ पूर्ववत्। ततो द्वादशगग्रौ। पुनर्द्वौ प्रागग्रौ। एवं द्वादशत्रयोदशं दक्षिणतः प्राग
ग्रं। ततः सुषमं शतमानेन महावीरमपि र्धाति दिवः सः स्पृशति मंत्रेण रक्तिकाशतेन शतमा
नं॥ ॥ इति षष्टिंशोऽष्टवर्गाध्याये तृतीया कंडिका॥ ॥ ततश्चंद्रंगयेति प्रेषः। ततः कृष्णाजिनस्वंडैर्दंड
युक्तैर्व्यजनाकारैस्त्रिभिः परिकीर्णैर्नंगारान् शकलासिंधुलिता कपवाजयति मधुमधुमध्विति मंत्रेण
तत उपवाजनानंतरं त्रयाणां मध्ये एकं ध्वित्रं प्रतिप्रस्थात्रे समर्पयति। द्वितीयमग्नीधे। तृतीयं स्वहस्त
एव धारयति। ततश्चंद्रमसा समाप्तौ द्वादशगवशात्पुर्वं समस्य तत्सौगागेयेति प्रेषः। ततो ध्वयु प्रतिप्रस्था
त्राग्नीध्राः श्रीगारान्धर्वि त्रैधूर्त्वं तो वाजयंतस्त्रिरप्रदक्षिणां परियंति। ततः उपस्पृशपध्वित्राण्य
भ्यन्तेरकुर्वन्ति। स्वयंच पूर्वपूर्वापक्षया बर्हिस्तिष्ठन्ति। ततः पुनरप्यंगारान्वाजयंतः प्रदक्षिणां त्रिः परि
यंति। नात्रापसव्यकराणां अविहितत्वात्। अप्रदक्षिणापरिमगमनमात्रस्य श्रुतत्वात्। अथाप

श्रीराम

सलवित्रिधूर्त्वंतीति अथोत्तरं देवत्यरि क्रमणं कचितो धर्म इत्यतः परं कार्यं ततो ज्वालायां महावीरं प्राप्तायां सुवर्णा
शतमानं क्विन्निधाय सुप्ते देवो स्थापयित्वा स्तुवेणा ज्येन महावीरं प्रति प्रणवं परिषिञ्चेत् । होत्रा पच्यमानस्य
सूत्रस्य प्रणवे प्रणवे इत्यर्थः । ततः प्रतिप्रस्थाता रोहिणो कुरेति । तत्र स्पष्टा पहितपात्री करणं प्रात्रांतरे प्रोक्ष
णी कत्री यश्चूपाग्नि होत्र हवण्यो राशनां प्रतपनं तं । विला लंभः पिष्टे क्षणं । अपद्वानिरसनं तद्वा वेह विषो मि
मर्शनमेवा पुनः पिष्टानामालंभनी । चतुर्मुष्टिक द्वयस्य ग्रहणं । शेषाभि मर्शनं । प्राडी क्षणं । उच्छान्नी उत्तरतो
गमनं । प्रप्रपसास्य पश्चारासादनं । प्रोक्षणीः स्क्रुत्वा ब्रह्माणं समीक्ष्य रोहिणयोः प्रोक्षणी । पत्र्या
मावपनी तत उपवेषमादायां गाराणां प्रावः कारणं । प्रथम कपालं धर्मीण रक्षिणोत्तरयो रोहिण कपाल
यो कपधानं । अभ्यूहनं उपसर्जन्य धि श्रयणं । ततः पिष्टानामी क्षणं । सपवित्रायां पात्र्यां संवापः । उ
पसर्जनी रुद्धास्य निनयनं पवित्राभ्यां प्रतिग्रहणं । संवर्नं । विभज्या लंभनी । अधि श्रयणी । प्रथनी । अ
द्विरभि मर्धनी । एवं द्वितीयस्य पात्र्यं गुली प्रक्षाल्य नं । पय्यं नि करणं । श्रयणी । आलंभः । अभिवासनं । अ
भितप्य पात्र्यं गुलि प्रक्षालनं । पय्यं नि करणं । श्रयणी । आलंभः । अभिवासनं । अभितप्य पात्र्यं गुलि प्र
क्षालनं निनयनं । यजमानस्य त्यागः । तत इडाद्या वा पृथिवी पूर्ववित्तय इत्यस्मिन्ने होत्रा पच्यमाने प्रति प्रति
प्रस्थाता आहवनीयं परितः श्रोतुं वरान्परिधीन्य रिदधाति । मध्यम रक्षिणोत्तरान्नूत्सीमेव । तत ए

८ देव
३१

वाज्पादुवस्तारः तत्रस्थाभिधारः । उद्वासनं प्राणदानं । कपालयोर्वज्रनां उद्वासनं तत उच्छायै रोहिणहव
 न्यावादायाहवनीयादक्षिणोत्तरावासादयति । एवमेतन्प्रतिप्रस्थातुं स्त्रीकर्म ततो ह्यत्रात्मस्वामी मश्विनेत्युपमाने
 अध्वर्युकपातिष्ठकचित्तो धर्म इत्याह । प्राकृतं वेदुत्तरं देवं वात्पारक्रमणं न ह्यात्र कर्त्तव्यं । ततो पञ्चमानसहि
 ताः षड्विजोगर्भादवानामित्यादि नमस्ते अस्तु मोमाहि । हिरित्यं तेन साद्वेन कडिका षड्वेन धर्ममुपतिष्ठति
 षडुपतिष्ठते ॥ इति धानपथे ॥ प्रकृतोत्तरं कृत्यान् षड्वेन संयजमानाः । सर्वर्त्विजः उपतिष्ठत इत्युपमप
 के । ततो ध्वर्युः पत्न्याः शिरस उद्वाटनं करोति । ततः पत्नी महावीरं रक्षमाणां त्वष्टमं त्रयमुमत्र वाचय
 ति । ततः साम्ना निधने प्रस्तोत्राया यमाने अहः केतुना समं वेदादक्षिणो रोहिणमाहवनीये जुहोति । इद
 महेरिति त्यागः । इदं धर्मायेति वा । अहः केतुना यजुषी धर्मदेवत्ये इत्युक्तत्वात् ॥ ४ ॥ इति षड्विप्रो प्रव
 र्ग्याध्याये चतुर्थी कडिका ॥ १ ॥ ततो ध्वर्युदेवस्य त्वेति मंत्रेण रज्जुसंदा नं गृह्णाति । ततः पितृन् नमादत्ते
 प्रतिप्रस्थातापितुं स्त्रीरज्जुसंदानं वादत्ते । ततो ध्वर्युरपरेण गार्हपत्यं रोहनाथं गच्छत्सन् रउह । अदित
 एहि । मरस्वत्ये हि इति गामाक्षयत्यध्वर्युः ततो मुक्ती एहीत्येवं गोवीवहारिकनाम्ना त्रिकञ्चैराह्वयति ॥
 प्रतिप्रस्थाताप्यध्वर्युः मनुगच्छति । ततो धेनुगायेति प्रेषः । ततो दक्षिणो नद्वारेण निष्क्रम्य गोः समीपे
 गत्वा दित्यै शक्तेति सां पाशेन प्रणिमुच्य नतः स्थूणायां बध्नाति । ततः पृषोसीति वात्समुन्मृज्मती ततो गोः
 अपरपादौ स्पर्शनेन वधाधर्माय दीष्टेति वक्तुं स्तन्यं पितृन् तमपनयति । ततो श्विभ्यां पितृन् स्वति पितृन्

श्रीराम
५

नेइतस्ततःपनितान्विदूहनमभिमंत्रयेत्ततोयस्मैमूनइतिस्तमात्मभतेएवमेवप्रतिप्रस्थाताअजांमयूषेवधातुलीं
 दोग्धि।तत्राजांपाशेनप्रतिमुच्यस्त्वृणायांबंधावर्कमुन्मूल्यसंदायवर्कमुन्नीयपिचनेयावदर्थेहोहयित्वास्ते
 नावालभतेकेचिदजायावर्करंसंदानंचनेच्छंति।तदयुक्तं।एवंशतेनसर्वस्यातिदेशात्।पारयात्तेरेवर्करस्यसा
 दात्कृतत्वात्।ततःपयोगायेतिप्रेषः।ततःउत्तिष्ठब्रह्मणस्यातिइतिहात्रोच्यमानेगोःसमीपादुत्तिष्ठति।ततः
 उपद्रवपयसेहात्रोच्यमानेउर्वेनरिस्तमितिगोःसमीपामृशालायांप्रतिनिगच्छति।आपस्तीवः।यादिचर्मदुग्दोहकाले
 नागच्छेदन्पादुग्धाप्रवृत्त्यतांमुत्पार्कवाह्यतायदद्याद्यमनभागमिष्यत्स्यादिति।ततोयथागतंप्रत्यागत्यदुग्धं
 कचिन्वगुप्तेनिधायकस्यचिदुक्तेयाममर्षवा।धर्पुगायत्रंछंदोमीतिप्रतिमंत्रंपरिशामौसंरक्षाकारोआद
 त्रे।ततोवसिष्ठशक्नोगायेतिप्रेषः।ततस्ताभ्यांसंरक्षाभ्यांमृदिधाभ्यांद्यावापृच्छित्वितिमहावीरंपरिगृह्णा
 ति।ततोमहावीरंपरिशामाभ्यांउद्धमुत्पाटयइत्यध्वर्युः।विरोधात्प्रतिप्रस्थातामुजवेदेनाधस्तादुपमूः
 ज्यतललर्पसिकतामस्मादिर्कपातयित्वेपयमन्वाधस्तादुपगृह्णाति।अंतरिक्षेणेति।ततःशालाशह
 भयादपरेणदारेणशाबहिभिःसृत्यदूरेगत्वाकस्मिंश्चिद्वपुलेसमेपात्रेमहावीरंनिधायपरितोले
 द्युपाषाणैरवष्टभ्नाति।ततोजाययानाममहावीरमवसिच्यप्रांतेजातेद्रंद्राश्विनेतिगोःपयोमध्येनिः

देव०
३८

6

नयति। ततो यथागतं शालायां गार्हपत्यस्वरस्योपरि महावीरं धारयित्वा प्रैनुब्रूयाणस्पतिहोत्रापठ्यमाने ध्व
युराहवनीयं प्रति धर्महस्त एव गच्छानसमुद्रायेति वातनामानि स्वरेण जपति पितृमते स्वाहेत्यंगानि॥ ॥ इति
षड्विंशोऽप्रवर्गाध्याये पंचमीर्कडिक्रा॥ ॥ ततः स्वाहा घर्मयित्यनेनोपयमन्यास्तु वा घर्ममध्ये घृतमोक्षिं च नियदजाय
यो वसेवाकाले च मन्त्रिः सृत्पवहिः पात्रे पतितं भवति। ततः स्वाहा घर्मः पितृ इति जपति। ततो तिक्रम्या श्राव्य धर्म
स्पयजेति होतारं प्रत्याह। ततो विश्वा आशा इति मेत्रेण वषट्ते जुहोति। इदमश्विभ्यां। ततो द्विविधा इति मंत्रेण ध
र्मं त्रिर्ध्वैर्कपयति। सकृन्मंत्रेण द्विस्त्वीं। ततो नुवषट्कारे कृते स्वाहा मय इति पुनर्जुहोति। इदमग्नये। ततो ब्रह्मा अ
श्विना घर्ममिति हुतेशर्षं घर्मपात्रस्थमभि मंत्रयते। अथानामित्यनेन यजमानोऽपि पात्रस्थमेवाभि मंत्रयते। ततो
ध्वयुः पिबमानं इतस्ततः पात्रमध्ये उक्कलंतं। घर्ममिषोऽपि न्वस्वेति अभि मंत्रयते। तं धर्मोति सुधर्मैत्युत्तरपूर्वो नो
र्दं प्रत्युक्तामति। ततो मे न्यस्मि इति धर्ममाहवनीयां दुतरे स्वरं निदधाति। ततो धर्ममध्ये शकलानि न्यज्य न्य
ज्यं नितरामका अत्का तैर्विकं कतशकले घर्मस्थमाहवनीये जुहोति। स्वाहा पूष्णे त्रारस इति प्रतिमंत्रं। हु
त्वा हुत्वा प्रतिहोर्मं शकलप्रथमपरिधौ निदधाति। इदं पूष्णेशरसो इति ग्रावभ्य इति द्वितीयोऽति प्रतिस्व
भ्ये इति तृतीयो॥ चतुर्थं शकलीधर्मं अत्का अहम मेवो दीवीं दिशामीक्षमाणोऽपसर्वं कृत्वा दक्षिणे प्रदेशे वे
दिमध्ये बहिष्पुपगूहति। इदं पितृभ्य ऊर्ध्वं बहिभ्यो घर्मपावन्य इत्यपसवे नत्यागः। ततोऽधामुपस्य रा

श्रीसम
६

स्थि

नमुभयोः इदं वा प्रवीभ्यामिति पंचमोऽदं विश्वेभ्यो देवेभ्य इति षष्ठे । सप्तमं शकलं सर्वलै पाकं दक्षिणे क्षमाणा उन्नरेतो
वस्किताय प्रतिप्रस्था त्रे समर्पयति । इदं रुद्राय कद्रुत इति त्यागः । ततो यां स्पर्शनां ततः प्रतिप्रस्था तानमध्वर्युणा सम
र्पितं शकलं शालापा उन्नरुत उदग्रं निरस्यति । ततः स्वाहा संज्योतिषेति मंत्रेणोपयमन्यां घर्ममासिं वतां ततः समाप्ते निध
ने प्रस्तोत्रोच्यमाने अध्वर्युः । केतुनेति मंत्रेणोत्तरं रोहिणं जुहोति । इदं धर्मायेत्यवत्यागः । ततः परिधौ स्थापितानि पंचशः
कलान्याहवनीये प्रक्षिपति । तत उपयमनी स्था घर्मस्याग्निहोत्रवृताहोमं करोति । तत्र कुर्वन्निधानं । समिदाधानं । प्र
दीप्तायां पूर्वाहनि होमसमंत्रकः इदं सूर्याय । कूर्वे निधानं । नगार्हपत्यावक्षणां । पूर्वाहने रुन्नरेतो द्वितीयाहनि होमस्त्वस्त्रि
इदं प्रजापतये । द्विः प्र - षु कूर्वे निधानं । उपमार्जनं च । समंत्रकः पूर्वाहनि होम इति सूत्रेषु । तं तावाजिनं चतु
हव पूर्वर्कहोत्रध्वर्युः ब्रह्म प्रस्तोतृ प्रतिप्रस्था त्रमग्नी यजमानानां क्रमेण मधुहृतमित्यनेने मंत्रेण नृजाणां । यजमा
नस्य मंत्रपश्चाच्चावाभक्षणां । तत उपयमनी प्रपयमनी मुक्लिष्ट स्वरे प्रक्षाल्य निरधानि । अथ वा परिधौ निहितानां श
कलानां मस्मिन्काले आहवनीये प्रहरणं कर्ततः । स ए साद्यमानायां नुबूहीति वा । ततोऽब्रसूयवसा इगवतित्युच्यमाने
केचिद्वेन वेतणे दके प्रयच्छति । ततः सर्वं घर्मपात्रजाते मासं चाकरोति । तत्रोमिममिति महावीरक्या सद्यां निधाने मं
त्रः । इतराणि पात्राणि सर्वाणि नृत्वा मासं चानिरधानि । ततः सर्वेषां मूर्चवामं मिनिशांति करणां । दाराणां मुद्गारनं । १ ।
आपस्तवः । ॥ यत्र क्वच प्रक्षांते प्रवश्ये आदित्येभ्यस्तमि यात्रतां नां दिद्वविरमेच्छे भूतेशोर्धसमाप्नुयादिति । तथा य
दि धर्मेण प्रवरत्नवादित्या स्तमि आदपरक्यां दारिर्धराण हिरण्यं प्रवध्यो द्ययं नमसस्यरीत्युपस्थापो दुस्यं चित्रमिति
निदाभ्यां गार्हपत्ये हुत्वा प्रवृत्यौ ७ भूते वयः सुषणी इत्यादित्यमुपतिष्ठत इति ॥ ॥ इति षड्विंशस्य प्रवर्ग्याध्यायस्य

देव ०
२६

षष्ठीकंडिका ॥ ॥ अथोवसरिष्टिः ॥ ॥ तत्रचतुरासनी ब्रह्मोपवेशनी प्रणीता प्रणयनी आहवनीयस्यैव परिक्रम्य
 तां प्रात्रासादनीं अग्निहोत्रहवरीं वज्रः शम्यादृषदपलं पवित्रच्छेदनानि पवित्रोऽस्थालीऽआज्यं वा वेदश्चावेदितु
 तां एकादशे भकाष्ठानि एकवृत्तराण्यपरीर्षाहः स्रुवो जुहः उपभृता योक्ता धूनः कुशाश्चातिथ्या प्रस्तरविधु
 नी परिधयः कुशास्तीर्णी ॥ ततः पवित्रच्छेदनं प्रोक्षणी संस्काराणां प्रेक्षणं असेचरे प्रोक्षणीनां निधानं कुक्कु
 टाहननं आज्यनिर्वयिवेदबंधः अग्नीधे एवाज्याधिप्रयणं अध्वयोः परस्मिन्करणं तत्तावेदसमीपं गत्वा सने
 णावज्ज्वरानं सयैकत्वादक्षिणेनालभज्यजपः स्मृत्यामेव वेद्यां तृणानधानं संवयजुहरहरणस्तृतस्यातिथ्या वहि
 क्षां प्रेक्षित्य प्रकिट्योत्क्रेषहरति पूर्वपरिग्रहः उत्तरपरिग्रहः अग्नीधः प्रोक्षणीद्वाराणं अध्वर्योः स्फुटमुद्यम्य
 प्राक्षणीप्रेषः स्रुवो संमृहीतिविशेषः प्रोक्षणीर्मदंती रासादयेति प्रेषः न स्फुटोदग्रहारः न पाण्योरवनेनां अ
 परेण प्रणीतानां स्फुटं ध्वमबहिषां सादनीं ततः स्रुवजुहूपभृतां संमार्गः संमार्जनापासनं पत्नी संनहनं आज्यो
 दासनं पत्न्या अवेक्षणं वेद्यामासादनीं आज्यात्पवनं प्रोक्षणपुत्पवनं आज्यावेक्षणं जुह्वान्स्त्रीमष्टगृहीतग्रह
 णं उपभृतिवत्तुर्गृहीतग्रहणं अथवा जुह्वान् वत्तुर्गृहीतग्रहणं उपभृत्य ष्ठगृहीतं प्रकृतिवत्तुस्त्रीमेव ततश्च
 ध्वमप्राक्षणीम्रवेदिप्रोक्षणीं बहिप्रतिगृह्य वेद्यानिधानं बहिप्राक्षणीं तत्र स्तुग्न्यभितिविशेषः मूलावसेकः प्रणीत
 सुपवित्रकरणं बर्हिर्विस्वसनं आतिथ्यं प्रस्तरस्य ग्रहणं ब्रह्मणो समर्पणीं एकवृत्तिरुद्धातु एकवारमित्यर्थः
 तेन एकैव मंत्रेण पश्चाद्वागे सर्वस्वणीयादित्यर्थः ततश्च ध्मात्समिधमादणं प्रस्तरस्य वा आहवनीयकल्पनं श्रीराम
 नोल्मुकोद्गहनं परिधिपरिधानं स्पृश्यास्पृश्याधानं आहवनीयेक्षणं आवृत्य विधत्वा स्तरणं प्रस्तरस्य वा

श्रीराम
९

अभिनिधानं जुह्वपभृतो रासादनी आज्यकृत्वा ल्याः । सवीलंभः । आत्मा लंभः । उदकालंभः । एहि होतरित्यामं
 त्रणं । होतृषदनस्थापनं सामिधेनीप्रेषः । संतत्वं नितिप्रेषः । इदमहं न व मेनेत्यववाधनं नवानामिधकाष्ठानां
 प्रतिप्रवावप्रक्षेपः । आहवनीयोपवाजनं पूर्वाधारः । अग्निसंमार्गप्रेषः । अग्निसंमार्गः । आश्राव्यसीह
 होतरीत्यवावेदेव ब्रूयात् । नाग्निदेव इत्यादि । ततो होता होतृषदन उपविश्य प्रयाजाभावेपि वचनात् स्तुगादा
 पनं भवति । ततो ध्वर्युर्जुह्वपभृतावरायातिक्रामन् होमार्थं गच्छन्नाग्निमेवेनुब्रूहीति होतारं प्रेष्यति । आश्रा
 व्याग्निं यजेतेति । जुह्वामष्टगृहीतपक्षे अर्द्धमाज्यस्याग्नेः पूर्वार्द्धहोमः । इदमग्नेयातनसोमायानुब्रूहि । सोमं यज
 दितीयस्यार्द्धमग्नेयं होमः । इदं सोमापातत उपभृदाज्यस्य समानयनं कुर्वन्विस्मवेनुब्रूहीत्याह विष्मं यज
 पश्चाद्भागो होमः । उपभृत्यष्टगृहीतपक्षे प्रथमं जुह्वस्त्वं चतुर्गृहीतमग्नेये हुत्वा उपभृतोर्द्धं समानीय
 सोमाय हुत्वा पुनः समानयनं कुर्वन्विस्मवेऽनुवाचनं कुर्यात् । ततः स्तुवौ सादयित्वा सोमाया घनादिमुब्रूह्य एषा
 प्रेषांतमातिथ्यावत् ब्रह्मो जातु होत्रध्वर्यग्रीधजमाना अनामिकायां हिरण्यं बध्नामदंती कपस्पृश्या हवनी
 यं पूर्वेण गत्वा सोमस्यार्त्तं कुर्वन्ति । अष्टश्रुत् ८ शुष्ट इति । ततस्तथैव प्रत्यागत्य प्रस्तरे उत्तानहस्तादिति
 णोत्तानावेशराय इति पाणी निदधाति । ततः पवित्रप्रतिपत्तिः । अग्निसंमार्गः । व्यूहनं । अग्नेः सोमस्य

देव०
४०

विष्णोः कज्जितिं अग्निः सोमो विलुक्तय नुंस्त्विति अभ्युक्ष्य परिध्यंजनं न स्तूत वा केप्रेषः प्रस्तरहोमा
भावात् कर्कमते तु भवति प्रस्तरादानीं अग्नस्य जुह्वा समंजनं मधस्योपभृति मूलस्याज्यस्य स्थाल्यः
ततः सुवेसाज्यं गृहीत्वा यजमाने न्वारस्त्रे याते अग्नेयः शायेति जुहोति इदमग्नेयैरयः शाययेत न्वे ॥ ३
इदमग्नेयैति वा याते त्रीण्यग्नेयानीति वचनात् ततः पदिधि विधत्ते राशानं अग्नीमदं त्याप ३ इति प्रेषः
मदंतीति प्रत्याहामीत् ततो मकतामिति नीवैर्हरणं ततं स्ताभिरेहीति ब्रुवतोऽध्यध्याहरणं अग्नीधाऽ
आहूतेन मदंत्युदेकेन प्रस्तरस्याभ्युक्षणां ततो अग्नीधे निधानार्थं समर्प्य तां प्रस्तरस्या ततश्चक्षुष्या इत्यात्मा
लंभः ॥ ३ इत्थं लंभः संस्त्रवाहुतिः ॥ ३ त्रंसे स्त्रुवो निधानं घृताची इति वैद्यालंभाभावः ॥ वेदविमो
कपक्षेयोऽक्रविमोकः ॥ एकवह्निर्होमः ॥ प्रणीतो विमोकः ॥ सुब्रह्मण्या प्रेषः ॥ तदा ह्वानं ॥ इत्युः
पश्मदिष्टिः ॥ अपराह्णे तानून प्रवृत्तमध्ये यजमानस्य दुग्धं निनीय यजमानाय व्रतं देयं ततः प्रव
र्ग्यः शांत्यादि शांत्यंतः ॥ तत्र विशेषः ॥ रात्रिः क्रतुनेति रोहिण्योर्होमः ॥ इदं रात्रौ ॥ इदं घमायेति ॥ श्रीराम
वा ॥ अग्निहोत्रावृता होमे इदमग्नेय इति ॥ तत उपसत् ॥ तत्र यातेऽग्नेयः शायेत्युपसत् राहुतिः ॥ त

श्रीराम
८

तोऽनस्तमिते वाग्यमनप्रेषः ॥ अस्तमिते वा विसर्गप्रेषः ॥ व्रतकरणप्रेषः ॥ वाग्विसर्गः ॥ २ ॥ अष्टमाऽ
 ध्यायस्य हितीयकंडिका ॥ ॥ त्रिस्तनं व्रतदुग्धे धुक्ष्वेति प्रेषः ॥ एकस्तनमिति वा ॥ प्रथमाया मुपसा
 दि त्रिस्तनस्तनमेकस्तनं वा ॥ व्रतकरणं ॥ गावो दुग्धा गार्हपत्ये दीक्षितव्रतस्य अपरं ॥ दक्षिणाग्नौ
 पत्ना शत्रो यत्ने न रक्षाणं ॥ मेहनस्वपने पूर्ववत् ॥ ॥ अपर शत्रे व्रतकरणं च पूर्ववत् ॥ प्रातर्विबुधवाच
 नं ॥ अनुदिते वाग्वधप्रेषः ॥ वाग्यमनं ॥ उदिते वाग्विसर्गप्रेषः ॥ व्रतकरणप्रेषः ॥ वाग्विसर्गः ॥ द्विस्त
 नं व्रतदुग्धे धुक्ष्वेति प्रेषः ॥ द्विस्तनं दोहयित्वा अपरं पूर्ववत् ॥ पूर्वाह्णे प्रवर्ग्यः शांत्यादिशांत्यंतः
 तत्राहकेतुनेति होमः ॥ इदं स्तयीयेत्यग्निहोत्रावृताहोमेत्यागः ॥ तत उयसश्च ॥ तत्र रजः शयेत्युपस
 दाहतिः ॥ इदमग्ने रजः शयायेतन्वे ॥ इदमग्नय इति वा त्यागः ॥ ततो वेदिमानं ॥ तत्र शालायाः पूर्वद्वार
 मध्यात् त्रीन् प्रक्रमान् द्विपदान् त्राभ्यां प्रक्रम्य शंकुनिस्वननं ॥ तस्य शंकोरंतः पात्यसंज्ञेनिककीदयः ॥
 तस्य शालाशंकोरं न शालदेशस्पांतः पात्यसंज्ञेति हरिश्चामिनः ॥ ततो ब्रह्म यजमानोऽन्नरेवे

८ देवपद्धतिर्दक्षिणतो बहिर्वेदि संस्पृष्ट्वा पुनर्विशतः ॥ एवं अग्नीषोम प्रणयनादग्नित्रैवोपवेशनं ब्रह्मणः ॥ अथ द्वाः
 ४९ यत्र यत्र कर्म कुर्वन्ति तत्र तत्र गत्वा सन्निधौ दक्षिणत उपविशति ॥ ब्रह्मणः समंत्रकः ॥ आसन संस्कारः ॥ ततो यजमानवान्वयं कृतेति प्रेषः ॥ शालाद्वार्यस्योत्तरतः षड्भासादनी ॥ अग्निहोत्रहवणी ॥ वज्रः पवित्रछेदनानि पवित्रो अंतर्द्धान्तृणां ॥ शम्पावा ॥ ततः पवित्रछेदनं ॥ महंत्युदकमग्निहोत्रहवणी कृत्वा प्रोक्षणी संस्कारः ॥ वज्रांतर्द्धान्तृणां शम्पाणां प्रोक्षणी ॥ पदद्वार्यत्र एकः प्रक्रमः ॥ एवं विधप्रक्रमपरिमाणं काष्ठादिगृहीत्वा मध्यमशंकोशरभ्यदक्षिणस्यां दिशि पंचदशमुप्रक्रमे षुशंकुनिखनति ॥ सावेदेर्दक्षिणाश्राणि ॥ पुनस्तस्मान्मध्यमशंकोकत्रस्यां दिशि पंचदशमुप्रक्रमान्प्रक्रम्य शंकुनिखनति ॥ सावेदेरुत्तराश्राणि ॥ पुनस्तस्मान्मध्यमशंकोः प्राच्यां षड्दुर्दशमुप्रक्रमान्प्रक्रम्य शंकुनिखनति ॥ सः वेदेः पूर्वाद्दक्षिणतो दक्षिणतः ॥ पुनस्तस्माच्छंकोर्दक्षिणस्यां दिशि द्वादशमुप्रक्रमान्प्रक्रम्य शंकुः सोवेदेर्दक्षिणोऽसः ॥ पुनरपि तस्मात्पूर्वाद्दक्षिणतो द्वादशमुप्रक्रमे षुशंकुशः वेदेरुत्तरासः ॥ एवं वेदिमित्वादक्षिणाश्राणोत्तरभ्यदक्षिणपार्श्वे दक्षिणाश्राणं न्यावते स्फेनरेखां कायपि एवमुत्तराश्राणोत्तरभ्यो उत्तरांशपर्यंतं ॥ सर्वतः संद्यया परितनोति मध्ये पृष्ठा इति सूत्रांतरे ॥ अत्र वेदि

साधनोपायभूतः श्लोकः ॥ पंचदशमथैकविंशं त्रिकमपरं परस्त्रिकं वापि ॥ द्वादशमुपाश उतसः सोमे रज्जु प्र
सारणे मेतत् इति ॥ ततो वेदिपरिसमूहनां उत्तरदेशे श्वात्वात्नादपरस्यां दिशि रथांतराले उत्तरकरणं ॥ चत्वारः
लाद्वादशमुप्रक्रमेषु प्रत्यगुत्तर इति मानवोपरिशिष्टे वा चत्वारः लादुत्तरं कुर्यादपरेण रथांतरं उत्तरादुत्तरं
कुर्याद्वध्यस्परथांतरं ॐ वद्ध्यात्पूर्वतः कुर्याच्छामित्रस्परथांतरमिति वा ॥ ततो तः पात्याक्षरभ्या पूर्वादि
तु प्रांकुयावत्पृष्ठासंज्ञं वरं उक्तं कुर्यात् ॥ तत उपरवदेशो उपविश्य सत्तृणावज्रादानां सव्यकरणं ॥ दक्षिणेनाल
भ्यजपः ॥ उपरवादशेनृणानिधानादिसत्तृणापुशेषप्रक्षेपांतां ततो तः पात्ये उपविश्य पूर्वपरिग्रहप्रेषः ॥ पूर्वपः
रिग्रहः ॥ पुषावटावधि रधि दक्षिणा त उत्तरतश्च परिग्रहणं ॥ उपरवदेशा त्रिकल्लैखने ॥ ततो ग्रीधोहरणं संमर्श
नं ॥ ततः संमर्शनांते शम्यां स्पर्शं यादायाध्वर्योर्वेदिकत्तरां सात्यश्च दहय परिमाणेषु त्रिषु प्रक्रमेषु प्रतीत्यां
दिशि चत्वालमानं ॥ तत्र शम्यानिधानादुत्तरं विदिच्छादनांतं पशुवत् ॥ उर्ध्वं वरशाखाभिर्वोत्तरवेदिश्च
त्रावसतीति ॥ अत्रापस्तवं ॥ अपरेषु पावटं संवरमवशिष्य वेद्यामुत्तरवेदिं दशपदाशोमे केशातीति ॥ एवम
न्येष्वपि सूत्रेषु युगमात्रीयजमानदशपदप्रमाणवोत्तरवेदिः षडशीत्यंगुलैर्युगं ॥ सावयावत्प्रमाणेत्यादि च
तुरासाधनोपायेन साधनीया ॥ ततो पराह्ने दिस्तमं व्रतकरणं ॥ ततः प्रवर्ग्यः शांत्या दिशां त्यंतः ॥ तत्र

८ देवपद्धति
४२

रात्रिः केतुनेति रौहिण होमः । अग्निहोत्रावृता होमेऽग्निदेवता । तत उपसत्वा तत्र रजः शयेत्युपसदाहुतिः ।
अनस्तमिते वाग्ध्रैः । वाग्यमनं । अस्तमिते वाग्वि स गर्ध्रैः । व्रतकरणप्रेषः । वाग्वि स र्जनं । ततो हि
स्तनं व्रतदुग्धे धुक्षेति प्रेषः । ततो व्रतयोर्यथोक्तं अपाणं । रात्रौ मेहनस्तु पने पूर्ववत् । अपर रात्रे यथोक्तं
व्रतकरणम् । प्रातर्विबुद्धवाचनं । अनुरिते वाग्ध्रैः । वाग्यमनं । उदिते वाग्ध्रैः । वाग्यमनं व्र
तकरणप्रेषः । वाग्वि स गर्ध्रैः । वाग्वि स र्जनं । एकस्तनं । त्रिस्तनं वा व्रतदुग्धे धुक्षेति प्रेषः । यदि प्रथ
मायां त्रिस्तनं । व्रतदुग्धं । तद्वि एकस्तनं । यदि वा तत्र एकस्तनं । तद्वि त्रिस्तनं । दुग्धीयथोक्तं अपाणं ततः
प्रवर्ग्यः । तत्राहः केतुनेति रौहिण होमः । इदं सूर्यायेनाग्निहोत्रावृता होमेत्यागः । तत उपसत्वा
तत्र याते अग्ने हरि शयेत्युपसदाहुतिः । इदमग्नये हरि शयायेतं त्वौ । इदमग्नये इति वा । तदद्वैतप्र
तप्रदानं । पत्नी यजमानाभ्यां । ततस्तदानीमेव द्वितीयः । प्रवर्ग्यः । तत्र रात्रिः केतुनेति रौहिण
होमः । अग्निहोत्रावृता होमे इदमग्नये इति त्यागः । तत उपसदितिः । तत्र हरि शयेत्युपसदाहुतिः ।
ततः प्रवर्ग्यकरणपक्षे उपसत्समासां ते प्रवर्ग्यासादनं भवति । तत षड्विंशत्यायाते पठितं सदिहल्लिख्यते ।
तत्रांतः पात्यसमीपे वेदिमध्ये उपयमन्यादि सर्वपरिधर्म्यं निदधानि । ततो शालायां दक्षि

श्रीरामायण

१०